

Rapport med videre betraktninger fra Annual General Meeting i The Anglican-Lutheran Society (A-LS) 9. mars 2024 V/Fredrik Ulseth

Møtet fant sted i St. Mary's – Den tyske lutherske kirke i London
10 Sandwich Street, WC1H 9PL London.

Første viktige sak var innføring av ny «Constitution».

Disse grunnreglene har lite å si for oss som medlemmer fra Norge. Imidlertid er dette dokumentet helt nødvendig for at A-LS skal være godkjent som et britisk Charity. Ved dette årsmøtet ble derfor en «Constitution» lagt fram, endret i forhold til gjeldende formater i England.

Det er betryggende å registrere hvordan nøyaktigheten i forhold til regelverkene følges opp.

Valg

Siden ingen norske - grunnet geografiske avstander - blir aktuelle blant «The Trustees», er det kun valg av co-moderators som er interessante.

Her er verdt å merke seg at Dr. Jaakko Rusama ble gjenvalgt som luthersk co-moderator. Jeg vil mene dette er gledelig, desto mer etter som hans kandidatur som ny luthersk biskop i England ikke lot seg realisere. Hans erfaring og dyktighet i A-LS er uvurderlig.

I 2023 valgte biskop Michael Ipgrave å tre til side siden han da nylig var blitt utnevnt til «Lord Spiritual» i House of Lords. Biskop Paul Ferguson, Whitby, ble da valgt som ny anglikansk co-moderator. I år ble han gjenvalgt.

Dette møtet ble mitt første fysiske møte med biskop Paul, og kontakten var med én gang usedvanlig god. Det er nevnt tidligere, men han kjenner våre forhold svært godt; både snakker og skriver norsk. Jeg tenker vi her har en verdifull kontakt i arbeidet med å videreutvikle vårt forhold til det arbeidet økumenisk A-LS representerer. Han blir pensjonist i juli, og slik får han enda bedre tid til å stå i vårt arbeid.

Seminar-program

Årsmøtene har alltid seminar-temaer. I år fikk vi tre:

1. The Secret Stair: With Rowan Williams exploring the spirituality of Martin Luther and John of the Cross

v/ Revd Robert Opala.

Han har gått veien via Den katolske kirke og til Den anglikanske kirke. Et tankevekkende foredrag – om enn ikke helt på høyden akademisk (tenker jeg).

2. Forty Years of the Society

Møtet var, som før meldt, en markering/feiring av A-LS sine førti år. Tom Bruch, pensjonert luthersk prost, har faktisk vært med fra første stund. Han har et interessant tilbakeblikk på tider da den økumeniske dialogen utenom de formelle organer var heller sparsom. Jeg håper hans bidrag kommer i mer leselig format; om ikke før vil jeg utfordre ham når vi ses i Edinburgh i september.

Fra norsk side var det interessant å merke seg at vår gode og dessverre avdøde kollega Sven Oppegaard ganske tidlig var sentralt med i arbeidet. Etter at Porvoo-avtalen ble en lykkelig realitet, fikk jo arbeidet betydelig drivkraft.

I denne del av programmet vakte det betydelig glede da jeg kunne overrekke en direkte hilsen både muntlig referert, men også skriftlig, fra preses Olav.

Hva jubileer angår, ble jeg da også av biskop Paul utfordret på et kort innspill på vårt Moster-jubileum og Landsloven. Dette var det jo en glede å kunne bidra med.

3. Ministry with students today

v/ Revd Rebecca Daniel.

Det drives i England et godt samarbeid mellom de lutherske og anglikanske hva studentarbeidet angår. Sjømannskirken vår i London er her en sentral medspiller.

Rebecca ga et godt bilde av viktigheten dette arbeidet har. Studenter fra mange kirkesamfunn finner naturlig nok veien til studier i England.

Avsluttende gudstjeneste

Biskop Paul holdt en «to-the-point-preken» om vårt økumeniske arbeid i nuet. Rebecca ledet nattverdliturgien, og det gjorde hun på singalesisk siden hun er fra Sri-Lanka. Dette ga en a-ha-opplevelse av at det økumeniske språk ikke er engelsk, men alle våre språk. Slik som når biskop Paulina brukte polsk ved konsekrasjonen under sin innsettelse i januar.

Andre tema

Jeg har nevnt før min idé hva videre grasrot-økumenikk angår, kombinert med mulig økning av medlemsmassen i A-LS. Vi fikk samtalt en del om saken, særlig Canon Dick Lewis, sekretær for Anglican-Lutheran Society, og jeg. Vi er så langt enige om at en invitasjon til norske og engelske menigheter om å inngå vennsapsavtaler, er en farbar vei. Mitt dokument fra avtalen vi i Lambertseter menighet hadde med Luton er et brukbart utgangspunkt.

En videre vei må være en lett kommuniserbar tekst på plattformer i Norge og England – der Dick Lewis og Helen Harding holder tak der borte, og jeg holder tak her.

I så fall må dere på Kirkens hus stå for plattformene.

Erfaringen av økumenisk felleskap og vennskap er essensielt.

Jeg hører gjerne fra dere om dette; så får jeg banket prosessen i Edinburgh.

Fredrik Ulseth

20.03.2024

Appendix – økumenisk «Spin-off»

1) For å beholde mine «rettigheter» i Church of England, må jeg delta i de foreskrevne Safeguarding-kursene de kjører, overveiende digitalt på Zoom. Jeg har latt meg imponere av den vekt de legger på forebygging i sine rekker, og jeg ser at vi har noe å lære her.

Jeg drøftet dette med biskop Paul og spurte om deres nett-steder til saken var tilgjengelige for oss. Det er de. Og i forlengelsen fikk jeg kontakt med en av hans Safeguarding officers; en vennlig dame som svært gjerne bistår med råd.

Jeg har drøftet temaet med domprost Freddy Berg, men ser at saken hører hjemme på bispedømmeplan og sentralt. Så jeg har lagt inn mine kurs-dokumenter på bispekontoret og venter på en mulighet til å snakke med stiftsdirektøren eller aller helst biskop Stein Reinertsen om saken.

Nyttig økumenisk «spin-off», tenker jeg.

2) Den norske kirke her syd har visstnok så anstrengt økonomi at det er null vikariat å se i horisonten. Da får man heller trå til for den engelske kirke i Norge. For to uker siden måtte jeg litt brått dra inn og ta gudstjenesten i St. Edmunds. Og pinsedag var jeg i Bergen og feiret pinse med de engelsktalende der – i selveste Mariakirken.

Takk og pris for Porvoo!

Så for øvrig tilbake i historien og ble oppmerksom på at etter gudstjenesten i Nordberg i 1994 med tidligere erkebiskop av Canterbury, George Carey og biskop Andreas Aarflot, fikk jeg raskt spørsmål om å hjelpe til i St. Edmunds; noe som førte til formelle papirer fra Lambeth i oktober 1996. Snart 30 års praksis og mye gøy!

Mvh

Fredrik Ulseth